

[Gunnar Fog-Petersen.]

den samme Rentepolitik gennemført i en Periode, hvor der er Pengerigelighed, og i en Periode, hvor Pengerigeligheden er ved at høre op. Der bliver derfor ingen Plads for moralsk Indignation over for det Parti, som jeg har den Ære at repræsentere her, i hvert Fald ikke hos dem, som gør sig den Ulejlighed at tænke over Tingene i denne Forbindelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg givet Tilsagn om at ville medvirke til, at Administrationen af Loven kommer til at foregaa paa bedst mulig Maade, saaledes at der i mindst muligt Omfang lægges Hindringer i Vejen for Erhvervslivets frie Udfoldelse, og jeg gentager, at jeg skal gøre, hvad jeg kan i saa Henseende. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at selve den Omstændighed, at dette Lovforslag ligger paa Rigsdagens Bord, er en Tilkendegivelse af, at jeg har ønsket at faa rettet her og dér, hvor det har vist sig, at Bestemmelserne var for stramme til, at Erhvervenes berettigede Krav kunde opfyldes under de bestaaende Forhold. Den nugældende Lov udløber først med Udgangen af indeværende Aar, og jeg kunde derfor ganske roligt have ladet Loven løbe videre og ventet med at fremkomme med Forslag. Det gjorde jeg ikke, og derfor vil jeg gerne have, at man skal betragte dette Lovforslags Fremkomst som en Imødekommen over for de Erhverv, der ikke under Valutareguleringen er i Stand til at udfolde sig som under normale Forhold.

Jeg vil ogsaa gerne pege paa, at jeg har modificeret Lovforslaget, idet det nu gaar ud paa, at Loven skal udløbe til April 1938, medens jeg oprindeligt havde foreslaaet Udgangen af 1938. Jeg har tidligere sagt, og jeg gentager her, at Aarsagen hertil er, at vi fortsat vil overveje og undersøge, hvorledes vi paa bedst mulig Maade kan komme igennem med al Hensyn tagen til Erhvervenes Interesser; derunder vil vi ogsaa tage de Tanker og Synspunkter op til Overvejelse, der er fremsat gennem de her foreliggende Forslag. Hvis der da skulde vise sig Mulighed for uden at angribe selve Princippet at gennemføre yderligere Lempelser, vil det kunne gøres i Tide, uden at man er bundet af en Lov, der har en længere Løbetid.

Naar det ærede 12te tingvalgte Med-

lem (Villemoes) udtalte, at han nu i 5—6 Aar havde takket Handelsministeren for det givne Tilsagn, saa kan det ikke være mig, det drejer sig om. Det er altsaa første Gang, jeg nyder den Ære, at den ærede Ordfører takker mig, fordi jeg har givet Tilsagn om at gøre, hvad jeg kan, for at ordne det paa bedst mulig Maade. Jeg haaber ikke, det ærede Medlem skal lide for stor Skuffelse i saa Henseende.

Derimod vil jeg gerne protestere, naar det ærede Medlem udtalte, hvad der ligeledes er anført i Betænkningen, at man ikke hidtil har udnyttet de Muligheder for Eksport, der har foreligget. Jeg vil bestemt hævde, at vi til enhver Tid under Hensyn tagen til det heles Vel og ligeledes til Erhvervenes berettigede Interesser har gjort, hvad der kunde gøres, bl. a. for at skaffe Landbruget størst mulig Afsætning; men paa den anden Side har det ikke været muligt at følge den Linie, som Landbruget gerne vil have fulgt, nemlig at faa Landbrugets Produktion afsat uden Hensyn til alle andre Erhverv, uden Hensyn til Beskæftigelsen, uden Hensyn til, i hvilken Grad vi skal tage færdige Varer til Gengæld.

Med Hensyn til Importørspørgsmaalet, hvorom jeg ikke havde svaret det ærede Medlem tilfredsstillende ved Sagens første Behandling, kan jeg ikke give andet Svar, end jeg dengang gjorde, og jeg vil gentage, at Ændringen i Lovens § 3, 4de Stykke, er indført for at komme de uheldige Forhold til Livs, der har gjort sig gældende særlig i Provinsen, og for at bidrage til, at Importørerne derude kan faa en bedre Stilling. Det er et Tilsagn, jeg nu gentager, og jeg vil gerne understrege det ved at sige, at det virkelig er Meningen at bidrage til at faa en bedre Ordning tilvejebragt, og det tror jeg kan gøres paa Grundlag af den Ordning, der foreslaas i den nævnte Paragraf.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Bemærkninger. Det var jo i høj Grad Bemærkninger, som var i Overensstemmelse med den, skal vi sige, meget hensynsløse og ofte ubegrundede Kritik, der fremføres i Dagspressen. Naar man næsten insinuerer, at jeg sammen med Valutakontorets Administration tilstræber at faa tilvejebragt den dyrest mulige Administration, synes jeg egentlig, at al velanstændig Diskussion ophører. Selvfølgelig maa det være min Opgave og ogsaa Valutakontorets Ledelses Opgave at administrere saa billigt som muligt, og den Omstændighed, at der nu bliver paalagt et efter min Mening ringe Gebyr for Udstedelse af Valutaattester, og at Omkostnin-